Рекао је: „Да.“ Посланик је тада упитао: „Јеси ли свима њима даровао као овоме?“ Рекао је: „Не.“ Посланик је рекао: „Онда ме немој позивати да сведочим, јер не сведочим на неправду.“

Од Ну'мана ибн Бешира, нека је Аллах задовољан њима двојицом се преноси да је његова мајка, кћерка Ревахе, затражила од његовог оца да одвоји део свог имања за њеног сина. Он је оклевао и одложио испуњење њеног захтева на годину дана, а затим је одлучио да удовољи њеној молби. Тада је рекла: „Нећу бити задовољна док не позовеш Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, да посведочи оно што си даровао мом сину.“ Отац ме је узео за руку, а ја сам тада био дечак, и отишао до Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, и рекао: „О Аллахов Посланиче, мајка овог дечака, кћерка Рувахе, жели да те позовем да посведочиш оно што сам даровао њеном сину.“ Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, упитао је: „О Бешире, имаш ли још деце осим овога?“ Рекао је: „Да.“ Посланик је тада упитао: „Јеси ли свима њима даровао као овоме?“ Рекао је: „Не.“ Посланик је рекао: „Онда ме немој позивати да сведочим, јер не сведочим на неправду.“ А у верзији коју бележи Муслим: „Зовни неког другог да ти сведочи.“

[صحيح] [متفق عليه، وله ألفاظ عديدة]

Ну'ман ибн Бешир, нека је Аллах задовољан њима двојицом, пренео је да је његова мајка Амра бинт Реваха, радијаллаху 'анха, тражила од његовог оца да одвоји део свог имања за њеног сина. Њен муж је оклевао и одложио испуњење тог захтева на годину дана, а потом је одлучио да удовољи њеној молби и дарује нешто свом сину Ну'ману. Тада је она рекла: „Нећу бити задовољна све док не позовеш Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, да посведочи оно што си даровао мом сину.“ Тада је мој отац узео мене за руку, а ја сам у то време био дечак, и одвео ме до Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, па му рекао: „О Посланиче Божији, мајка овог дечака, кћерка Ревахе, воли да те позовем да посведочиш оно што сам даровао њеном сину.“ На то је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао: „О Бешире, имаш ли још деце осим овога?“ Рекао је: „Да.“ Тада је Посланик упитао: „Јеси ли свима њима дао поклон као што си овоме?“ Одговорио је: „Не.“ Рекао је: „Онда ме немој позивати да сведочим, јер ја не сведочим на неправду.“ А у верзији коју бележи Муслим, рекао му је прекорно: „Зовни неког другог да сведочи овој неправди.“